

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 107.

Tolvte Session.

46de Møde.

Torsdagen den 12te December Kl. 1.

(Forsat.)

Willing: Da det foreliggende Spørgsmaal allerede oftere har været vidtløftigt behandlet, og min ærede Sidemand (Nørgaard) har motiveret de af os stillede Endringsforslag til § 8, skal jeg med Hensyn hertil fatte mig, saa kort som muligt. Smidlertid har jeg dog ikke kunnet undlade at fremføre nogle Bemærkninger. Jeg kan saaledes ikke, som flere af de ærede Landsthingsmænd, ansee dette Spørgsmaal for saa uvigtigt; jeg anseer det tværtimod for et meget vigtigt Spørgsmaal, vel at mærke ikke for den Betalings Skylv, der hyses, ikke for vedkommende Personligheds Skylv, men for det Almenes Interesse. Jeg troer, at Almenvellet vil meget blive fremmet derved; thi det hjælper ikke, at man siger, at det er en Cres- og Hæderspost, og at man skal lade sig nøie dermed. Jeg kan forstaae, at det er deri, at den forskjellige Betragtning ligger. De ærede Herrer, som stille sig paa dette Standpunkt og sige, at det er en Cres- og Hæderspost og at man derfor skal lade sig nøie uden Betaling, forudsætte, at der er Velstand og Formue tilstede hos dem, der blive valgte. De betragte det paa en ganske anden Maade, som om det skal gjælde i en ganske anden Sphære og ikke blandt Almestanden i den laveste Sphære, og tage ikke Hensyn til, hvorledes Forholdet stiller sig der, i det praktiske Liv. For mig stiller det sig saaledes, at det vil blive en Censur, der for-

anlediger, at de bedste Kræfter i mange Tilfælde ville blive holdte tilbage fra Deeltagelse i Amtsrådet. Jeg har tilladt mig at udtale, at ikke Penge eller Rigdom alene ere en Magt i Staten, men ogsaa Kundskab, og jeg troer, at Kundskab til Amtets Anliggender og til de locale Forhold kan findes hos den mindre bemidlede Mand, og det som oftest i større Grad, end hos de største og rigeste Besiddere. Naar der er Tale om Cres- og Hædersposter, saa vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der er Tilfælde, hvor der gives Betaling for saadanne Poster. Jeg behøver ikke at minde om os selv, som sidde her i Landstthinget; jeg vil betvivle, om alle de, der her ere tilstede, vilde være her, naar der ikke blev givet noget vederlag. Jeg vil for min Part udtale, at jeg kunde neppe afholde de nødvendige Udgifter og altsaa ikke tage Deel i denne Forsamling, naar der ikke blev givet Erstatning. Med Hensyn til den Analogi, som er hentet fra Forholdet med Hensyn til Valgmændene til Landstthinget, vil jeg gjøre opmærksom paa, at denne Analogi aldeles ikke kan passe her, thi naar der vælges Valgmænd til Landstthinget, vælges der i Almindelighed flere Medlemmer fra eet Sogn, og selv om det ikke er Tilfældet, kunne flere Valgmænd fra forskjellige Sogne forene sig om at reise sammen, og derved blive Udgifterne mindre, medens ethvert enkelt Medlem af Amtsrådet maa reise ganske alene i sit eget Anliggende. Jeg troer, at hvis der ikke bestemmes nogen Godtgjørelse for Fremtiden for Amtsrådsmedlemmerne, vil der opstaae et ganske eget Forhold, efter hvad der allerede er bestemt. Jeg ved ikke, om den hithærende